

[P. Christensen.]

kredse, som beklager sig. Detailhandlerstanden har ingen Grund til at beklage sig, og den tæller dog et ganske betydeligt Antal Udøvere her i Landet. Jeg kender ogsaa Kredse inden for Handelen, som ikke har beklaget sig: den kooperative Handel. Den har tværtimod givet sin Tilslutning til Valutaloven, som den ønsker fortsat, idet Valutaloven ikke har været nogen Hindring for, at denne Del af Handelen har kunnet udøve sit Erhverv paa en rimelig Maade.

Den ærede Ordfører for Venstre erindrede om et Løfte, som tidligere Handelsminister Hauge havde givet det daværende Landstingsudvalg om, at han gerne vilde være medvirkende til at faa Begrebet „Importør“ nærmere præciseret. Det er et Ønske, som jeg kan dele, og jeg er sikker paa, at ogsaa den nuværende højtærede Handelsminister gerne vil medvirke til at faa dette Begreb lidt klarere præciseret. Men jeg er aldeles ikke sikker paa, at Bestræbelser i den Retning vil vinde Tilslutning inden for Handelsstanden. Jeg er slet ikke helt sikker paa, at det, naar det kommer til Stykket og man skal til at praktisere disse Talemaader, vil vinde almindelig Tilslutning. Jeg skal gerne udtale Ønsket om, at vi om muligt kan faa en nærmere Præcisering af dette Begreb. Det vilde sikkert i adskillige Tilfælde være formaalstjenligt at faa det, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil indskrænke Antallet af Importører. Hvis man virkelig skal til at reformere her, hvis man skal til at revidere dette Begreb, saa vil Resultatet sikkert blive, at Antallet af importberettigede Importører begrænses. Paa anden Maade tror jeg ikke en Revision vil være mulig.

Saa peger den ærede Ordfører for Venstre paa Landbruget, som slet ikke skulde være tilfreds med den Valutalov, som vi har. Men Forholdet er dog dette, at under denne Valutalov er det danske Landbrugs Rentabilitet vokset saa meget, at Landbruget nu staar betydeligt bedre, end Tilfældet var for et Par Aar siden. Det er da heller ikke alle Landbrugere, der ønsker, at man skal ophæve denne Lovgivning og give fri Bane. Det afholdte Valg viser noget helt andet. Thi i Betragtning af den Tilslutning, som Regeringen har faaet, specielt til denne Lovgivning, maa man utvivlsomt gaa ud fra, at en ikke ringe Del af det danske Landbrugs Udøvere var blandt dem, der gav Regeringen deres Tilslutning. For øvrigt ved vi jo ogsaa, at det ikke er

alle Landbrugskredse, der har været kede af denne Lovgivning.

Hvad Arbejderne angaar, kan jeg sige, at Arbejderne ønsker denne Lovgivning for at holde Beskæftigelsen oppe. Jeg anser Beskæftigelsesspørgsmaalet for at være et af de allerstørste Spørgsmaal her i Landet, og de danske Arbejdere har kun det ene Ønske at opnaa Beskæftigelse og helst saa varig Beskæftigelse som muligt. Derfor har de god Grund til at ønske Valutaloven opretholdt.

Endelig kom den ærede Ordfører for Venstre med den Hovedanke imod Loven, at den skulde give Handelsministeren alt for stor Myndighed. Jeg synes, der er noget inkonsekvent i denne Udtalelse, naar den sammenholdes med Partiets Stilling over for Spørgsmaalet om Opretholdelse af Valutaudvalget. Valutaudvalget maa vel være indføjet i Loven, for at udenforstaaende, Rigsdagen, Erhvervene, Befolkningen, kan faa direkte Adgang til at øve Indflydelse paa Administrationen af denne Lov. Den højtærede Handelsminister tilbyder at give de interesserede al den Indflydelse, som det er muligt at give dem, og man kan ikke paastaa, at der tilsigtes en eneældig Myndighed, samtidig med at man ønsker at unddrage sig den Indflydelse, som man kan faa. Men det skal maaske heller ikke tages saa bogstaveligt, dette Ønske om at faa Valutaudvalget ophævet. Jeg kunde tænke mig, at her kunde den sunde Fornuft komme til at raade under den kommende Udvalgsbehandling. For det er unægtelig en underlig Maade at varetage sine Medborgeres Interesser paa, at man undlader at øve sin Indflydelse der, hvor Indflydelsen kan øves. Det vilde være en mærkelig Maade at varetage Erhvervslivets Interesser paa at sætte sig selv uden for og ikke ville have noget Medansvar. Det betyder, at man vil have frit Slag med Hensyn til Kritikken, hvilket man ikke rigtig har, naar man inden for de Forsamlinger og inden for de Organer, hvor Tingene skal afgøres, bliver stillet over for Kendsgerningerne. Jeg tror ikke, det er paa den Maade, at man med Vægt kan varetage sine Medborgeres Interesser og Erhvervslivets Interesser; og jeg kan heller ikke tænke mig, at det skulde være den alvorlige Mening med dette subsidiære Forslag.

Jeg skal sluttelig udtale min Tilfredshed med et Par af de Ændringer, som findes i det foreliggende Lovforslag i Forhold til den bestaaende Lov, og da navnlig denne, at man har faaet indført 1934 som Grund-